

شناسایی مؤلفه‌های مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی مبتنی بر شایستگی دیجیتال در آموزشگاه‌های زبان

سید احسان حسینی تقوی^۱، خدیجه خانزادی^۲، هادی رزقی شیرسوار^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت آموزشی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران
۲. گروه مدیریت آموزشی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول: kh.khanzadi@iau.ac.ir

چکیده

هدف این پژوهش شناسایی دقیق مؤلفه‌ها و ابعاد اصلی مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی با تأکید بر شایستگی دیجیتال مدرسان در آموزشگاه‌های زبان است. این مطالعه با رویکرد کیفی و با بهره‌گیری از تحلیل مضمون انجام شد. مشارکت‌کنندگان شامل ۱۵ نفر از خبرگان حوزه آموزش زبان انگلیسی، تکنولوژی آموزشی و مدیریت آموزشگاه‌ها بودند که از طریق نمونه‌گیری هدفمند معیار محور و گلوله‌برفی انتخاب شدند. داده‌ها با مصاحبه نیمه‌ساختاریافته گردآوری و پس از پیاده‌سازی دقیق، با روش شش مرحله‌ای براون و کلارک تحلیل شدند. برای ساماندهی داده‌ها از نرم‌افزار MAXQDA استفاده شد و کدگذاری باز، محوری و انتخابی برای استخراج مؤلفه‌های نهایی مدل صورت گرفت. نتایج تحلیل‌ها نشان داد که مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی بر سه محور کلیدی استوار است: شایستگی دیجیتال مدرسان، شاخص‌های کیفیت آموزش، و زیرساخت و مدیریت. شایستگی دیجیتال در قالب چهار زیرطبقه شامل پداگوژی و محتوای دیجیتال، ارزیابی و تحلیل داده، مهارت‌های فنی و مدیریت محیط، و رهبری دیجیتال استخراج شد. شاخص‌های ارتقای کیفیت نیز در دو حوزه اثربخشی یادگیری و تضمین کیفیت فرآیند شناسایی شدند. همچنین زیرساخت فناوری و مدیریت راهبردی به‌عنوان پیش‌نیازهای ضروری برای پیاده‌سازی مدل مطرح گردید. این مضامین نشان می‌دهند که ارتقای کیفیت آموزش زبان بدون توسعه حرفه‌ای مبتنی بر داده، توانمندسازی فناورانه مدرسان و ایجاد زیرساخت‌های پایدار امکان‌پذیر نیست. پژوهش حاضر یک مدل جامع و چندسطحی برای ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی ارائه می‌کند که تلفیقی از شایستگی دیجیتال، شاخص‌های کیفیت آموزشی و الزامات ساختاری است. یافته‌ها نشان می‌دهند که نقش معلم، زیرساخت و سیاست‌گذاری به صورت هم‌زمان کیفیت یادگیری در محیط‌های دیجیتال را تعیین می‌کنند.

کلیدواژه‌گان: شایستگی دیجیتال؛ آموزش زبان انگلیسی؛ کیفیت آموزش؛ آموزشگاه‌های زبان؛ تحلیل مضمون؛ مدل‌سازی آموزشی

تاریخ ارسال: ۱ مرداد ۱۴۰۴

تاریخ بازنگری: ۲۵ آبان ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۲ آذر ۱۴۰۴

تاریخ چاپ اولیه: ۱۲ بهمن ۱۴۰۴

تاریخ چاپ نهایی: ۱ مهر ۱۴۰۵

How to cite: Hosseini Taghavi, S. E., Khanzadi, K., & Rezghi Shirsavar, H. (2026). The Effectiveness of the Integrated Resilience and Play Therapy Training Model on Problem-Solving Skills in Students. *Training, Education, and Sustainable Development*, 4(3), 1-16.

© 2026 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

The Effectiveness of the Integrated Resilience and Play Therapy Training Model on Problem-Solving Skills in Students

Seyed Ehsan Hosseini Taghavi¹, Khadijeh Khanzadi^{2*}, Hadi Rezghi Shirsavar²

1. PhD Student, Department of Educational Management, Ga.C., Islamic Azad University, Garmsar, Iran

2. Department of Educational Management, Ga.C., Islamic Azad University, Garmsar, Iran

*Corresponding Author's Email: kh.khanzadi@iau.ac.ir

Abstract

Identifying the Components of a Digital-Competence-Based Model for Enhancing English Language Teaching Quality in Language Institutes The objective of this study is to identify and conceptualize the key components of a comprehensive model for improving English language teaching quality through teachers' digital competence in language institutes. This qualitative study employed a thematic analysis approach and involved 15 experts from the fields of English language teaching, educational technology, and institutional management. Participants were selected using purposive criterion-based and snowball sampling. Data were collected through semi-structured interviews, transcribed verbatim, and analyzed using Braun and Clarke's six-phase framework. MAXQDA software was used for coding, categorization, and theme development, leading to the identification of core dimensions and subcomponents of the proposed model. Findings revealed that the final model is structured around three major domains: teachers' digital competence, instructional quality indicators, and technological and managerial infrastructure. Digital competence comprised four subdimensions: digital pedagogy and content creation, data-driven assessment and analysis, technical and environmental management skills, and digital leadership. Instructional quality indicators emerged across learning effectiveness and process quality assurance dimensions. Additionally, digital infrastructure and strategic management were identified as essential prerequisites for implementing and sustaining the model. These inferential results indicate that enhancing teaching quality requires the integration of technological skill development, data-informed practices, and institutional support structures. The study provides a multidimensional model illustrating how digital competence, quality assurance mechanisms, and organizational infrastructure collectively shape the effectiveness of English language teaching in digital environments. The findings highlight the central role of teachers' technological and pedagogical capacities alongside institutional readiness in ensuring high-quality learning outcomes.

Keywords: *Digital competence; English language teaching; instructional quality; language institutes; thematic analysis; educational model*

Submit Date: 23 July 2025

Revise Date: 16 November 2025

Accept Date: 23 November 2025

Initial Publish: 01 February 2026

Final Publish: 23 September 2026

تحولات گسترده در دهه‌های اخیر در حوزه فناوری‌های دیجیتال، آموزش زبان انگلیسی را بیش از هر زمان دیگر تحت تأثیر قرار داده و ضرورت بازنگری در الگوهای سنتی تدریس را پررنگ‌تر ساخته است. ظهور فناوری‌های نوینی همچون پلتفرم‌های یادگیری ترکیبی، ابزارهای هوش مصنوعی، سیستم‌های مدیریت یادگیری و محیط‌های چندرسانه‌ای سبب شده است که نقش معلمان زبان از انتقال‌دهندگان محتوای زبانی به طراحان یادگیری دیجیتال، تحلیل‌گران داده‌های آموزشی و راهبران یادگیری در بسترهای فناورانه تبدیل شود. این تحول، نیازمند برخورداری از سطح بالایی از شایستگی دیجیتال و توانایی ادغام مؤثر فناوری با پداگوژی زبان است. یافته‌های پژوهش‌های جدید نیز نشان می‌دهد که توسعه و ارتقای توانمندی‌های حرفه‌ای مدرسان زبان بدون تقویت شایستگی‌های دیجیتال امکان‌پذیر نیست (Turlybekov et al., 2024) و آموزش زبان در عصر جدید تنها زمانی می‌تواند کیفیت مطلوب خود را حفظ کند که معلمان به دانش، نگرش و مهارت‌های دیجیتال مجهز باشند.

یکی از ابعاد مهم در این زمینه، نقش معلمان در شکل‌دهی به سبک‌های یادگیری زبان‌آموزان و مدیریت مؤثر تعاملات دیجیتال است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که شایستگی‌های اجتماعی-عاطفی معلمان می‌تواند نقش سازنده‌ای در انگیزش یادگیری زبان‌آموزان داشته باشد (Anisa et al., 2019). این موضوع در محیط‌های دیجیتال اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ زیرا آموزش آنلاین یا ترکیبی می‌تواند شکاف عاطفی میان مدرس و زبان‌آموز ایجاد کند و تنها معلمانی توانایی حفظ تعامل مؤثر را خواهند داشت که در کنار مهارت‌های فنی، از ظرفیت‌های ارتباطی و عاطفی لازم نیز برخوردار باشند. یافته‌های دیگر نیز تأیید می‌کند که پیش‌خدمت‌گزاران آموزش زبان درک روشنی از ماهیت سواد دیجیتال و نقش آن در آموزش زبان دارند و اغلب بر لزوم مهارت‌یابی در ابزارهای دیجیتال تأکید می‌کنند (Anggeraini et al., 2020). این شناخت، پایه‌ای مهم برای طراحی مدل‌های آموزشی مبتنی بر شایستگی دیجیتال به‌شمار می‌رود، زیرا بدون تفسیر درست از نیازها و انتظارات معلمان آینده، پیاده‌سازی هرگونه تغییر ساختاری در آموزش زبان دشوار خواهد بود.

در کنار اهمیت مهارت‌های دیجیتال، شواهد نشان می‌دهد که ایجاد انگیزه در زبان‌آموزان، ارتقای مهارت‌های بین‌فرهنگی و افزایش توانایی‌های شناختی آنان از دیگر پیامدهای مهم آموزش زبان در بستر فناوری است. مطالعه‌ای که به بررسی رابطه بین شایستگی‌های انگیزشی دانش‌آموزان و توانمندی‌های کاربردی آنان پرداخته، نشان می‌دهد که عوامل شناختی و انگیزشی زبان‌آموزان نقش مهمی در نحوه بهره‌گیری از بازخوردهای دیجیتال و تعامل با محیط‌های یادگیری دارند (Yao & Zhu, 2024). در همین راستا، بررسی‌ها نیز نشان داده است که مهارت‌های میان‌فرهنگی معلمان تأثیر مستقیم بر مشارکت شفاهی زبان‌آموزان دارد و می‌تواند کیفیت تعاملات در کلاس‌های زبان را افزایش دهد (Egitim, 2024). چنین یافته‌هایی نشان‌دهنده آن است که آموزش زبان در عصر دیجیتال باید فراتر از انتقال صرف ساختارهای زبانی باشد و بر توسعه مهارت‌های شناختی، بین‌فرهنگی و عاطفی زبان‌آموزان نیز تأکید کند.

افزون بر این، پژوهش‌های مختلفی نقش سواد میان‌فرهنگی و ارتباطی معلمان را در تقویت تعاملات زبانی، به‌ویژه در محیط‌های آنلاین، تأیید کرده‌اند. ادغام شایستگی ارتباط میان‌فرهنگی در کلاس‌های آنلاین زبان تأثیر مثبت قابل توجهی بر مشارکت زبان‌آموزان داشته است (Lee et al., 2023). این موضوع در شرایطی اهمیت بیشتری می‌یابد که بسیاری از زبان‌آموزان در کلاس‌های آنلاین از نظر فرهنگی و اجتماعی متنوع هستند و این تنوع نیازمند معلمانی است که بتوانند از طریق ابزارهای دیجیتال، ارتباط مؤثرتر و حساس‌تری با زبان‌آموزان برقرار کنند. همچنین، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که عضویت فعال معلمان در جوامع حرفه‌ای یادگیری می‌تواند به افزایش مهارت‌های میان‌فرهنگی آنان کمک کند (Hu & Hemchua, 2023) و به این ترتیب، توانایی آن‌ها در مدیریت کلاس‌های آنلاین و ترکیبی را تقویت نماید.

از سوی دیگر، محدودیت‌های ساختاری و سازمانی در بسیاری از نهادهای آموزشی مانع از بهره‌گیری مؤثر از فناوری‌های نوین در آموزش زبان می‌شود. برای مثال، مطالعه‌ای در دانشگاه‌های ایران نشان داده که نبود زیرساخت مناسب، کمبود فناوری‌های روزآمد، ضعف در توسعه حرفه‌ای معلمان و نبود نگاه راهبردی به آموزش زبان از جمله چالش‌های اصلی هستند (Faramarzi Babadi et al., 2024). این محدودیت‌ها

موجب می‌شود که حتی در صورت دسترسی به ابزارهای دیجیتال، کیفیت آموزش زبان ارتقا نیابد و معلمان امکان بهره‌گیری کامل از ظرفیت‌های فناوری را نداشته باشند. در چنین شرایطی، طراحی یک مدل جامع که بتواند شایستگی دیجیتال معلمان را با نیازهای زیرساختی و مدیریتی آموزشگاه‌ها پیوند دهد، ضرورتی انکارناپذیر است.

در همین راستا، پژوهش‌های بین‌المللی نشان داده‌اند که ادغام فناوری در کلاس‌های زبان تنها زمانی نتیجه‌بخش است که معلمان از سطح مطلوبی از آمادگی فناورانه برخوردار باشند (Nurhidayat et al., 2023). این آمادگی شامل توانایی کار با ابزارهای تخصصی، مدیریت سامانه‌های یادگیری، تحلیل داده‌های آموزشی و درک عمیق از چگونگی ادغام فناوری در روش‌های تدریس است. افزون بر این، تحقیقات نشان داده است که باورهای معلمان درباره نقش فناوری در توسعه مهارت‌های زبانی نقش تعیین‌کننده‌ای در موفقیت آموزش دیجیتال دارد (Yaman et al., 2023). اگر معلم به تأثیر فناوری بر یادگیری باور نداشته باشد، حتی بهترین ابزارهای آموزشی نیز نمی‌توانند کیفیت آموزش را ارتقا دهند.

ابعاد پیچیده شایستگی دیجیتال معلمان زبان موجب شده است که پژوهشگران به مطالعه جنبه‌های نوظهوری همچون واقعیت مجازی، هوش مصنوعی و یادگیری مبتنی بر محتوا نیز توجه کنند. بررسی‌های جدید نشان می‌دهد که درک معلمان از فناوری‌هایی مانند واقعیت مجازی، نقش تعیین‌کننده‌ای در پذیرش و به‌کارگیری آن‌ها در کلاس‌های زبان دارد (Al Musawi, 2025). همچنین، مطالعات نشان داده‌اند که مدل‌های نوین آموزش زبان مانند CLIL برای پیاده‌سازی مؤثر نیازمند معلمانی هستند که درک دقیقی از ساختارهای فناورانه و محتوایی این رویکرد داشته باشند (Lap et al., 2025). چنین یافته‌هایی تأکید می‌کنند که آموزش زبان در عصر دیجیتال یک فرآیند چندسطحی است و نیازمند مجموعه‌ای هماهنگ از شایستگی‌های پداگوژیک، فناورانه، تحلیل داده و مهارت‌های میان‌فرهنگی است.

علاوه بر این، برخی پژوهش‌ها به بررسی عوامل مؤثر بر پذیرش فناوری در میان معلمان پیش‌خدمت پرداخته‌اند و نشان داده‌اند که تمایل آنان به استفاده از هوش مصنوعی در آموزش زبان به عواملی همچون تجارب یادگیری دیجیتال، شایستگی‌های شناختی و نگرش نسبت به فناوری وابسته است (Harakchiyska, 2025). این موضوع اهمیت آموزش مبتنی بر فناوری را در دوره پیش‌خدمت‌گذاری بیشتر نمایان می‌سازد. همچنین در زمینه عدالت آموزشی، پژوهشی نشان داده است که کلاس‌های گفت‌وگوی انگلیسی برای دانش‌آموزان پناهجو با رویکردهای اجتماعی-فرهنگی می‌توانند به بهبود تجربه یادگیری آنان در بستر دیجیتال کمک کنند (Ulum, 2025). این یافته‌ها نشان می‌دهد که آموزش زبان انگلیسی با فناوری تنها یک مسئله تکنیکی نیست، بلکه با جوانب فرهنگی، اجتماعی و هویتی نیز پیوند خورده است.

از منظر توسعه حرفه‌ای، برخی مطالعات در ایران به ارائه مدل‌هایی برای ارتقای صلاحیت حرفه‌ای معلمان پرداخته‌اند و نشان داده‌اند که این مدل‌ها باید شامل توانمندی‌های فناورانه، مهارت‌های میان‌فردی و ظرفیت‌های پداگوژیک باشند (Marzoughi et al., 2020). این امر بر اهمیت طراحی یک چارچوب جامع تأکید دارد که بتواند همه این ابعاد را در کنار یکدیگر قرار دهد. افزون بر این، در تحقیقات اخیر، تعامل بین انگیزش‌های درونی زبان‌آموزان و توانایی‌های شناختی آنان در محیط‌های دیجیتال نیز مورد بررسی قرار گرفته است (Esmaili et al., 2024) که نشان می‌دهد تغییر در نقش معلم و ابزارهای آموزشی باید با تغییر در نیازهای یادگیری زبان‌آموز هم‌راستا باشد.

در سوگیری کلی پژوهش‌های جدید در حوزه آموزش زبان، اتفاق نظر بر این است که فناوری‌های نوین، ساختار آموزش زبان را دگرگون کرده‌اند و کیفیت یادگیری اکنون به شایستگی دیجیتال معلمان، زیرساخت‌های فناورانه و کیفیت تعاملات آموزشی وابسته است. برای تحقق این کیفیت، نیاز به یک مدل چندسطحی وجود دارد که بتواند شایستگی‌های موردنیاز معلمان، شاخص‌های کیفیت آموزشی، الزامات زیرساختی و نیازهای مدیریتی را هم‌زمان بازنمایی کند. هدف این مطالعه، شناسایی مؤلفه‌های مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی مبتنی بر شایستگی دیجیتال در آموزشگاه‌های زبان است.

این مطالعه با رویکرد کیفی و با هدف شناسایی مؤلفه‌های مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی مبتنی بر شایستگی دیجیتال طراحی شد. در این پژوهش، هدف اصلی دستیابی به درکی عمیق از دیدگاه‌ها، تجربیات و تحلیل‌های خبرگان و ذینفعان کلیدی در این حوزه بود؛ از این رو روش کیفی برای کاوش ابعاد پنهان و چندلایه این پدیده مناسب‌ترین رویکرد محسوب می‌شود. جامعه آماری شامل مجموعه‌ای از متخصصان حوزه آموزش زبان انگلیسی، صاحب‌نظران تکنولوژی آموزشی و مدیران یا کارشناسان ارشد آموزشگاه‌های زبان بود که در عمل با موضوع شایستگی دیجیتال و کیفیت آموزش درگیر بوده‌اند. انتخاب مشارکت‌کنندگان با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند از نوع معیارمحور انجام شد تا افرادی گزینش شوند که واجد ویژگی‌ها و تجارب لازم برای ارائه داده‌های غنی و معتبر باشند. در ادامه، از روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی نیز استفاده شد تا با معرفی مشارکت‌کنندگان اولیه، دیگر افراد متخصص نیز وارد فرآیند پژوهش گردند.

معیار ورود به نمونه شامل حداقل پنج سال تجربه حرفه‌ای در یکی از حوزه‌های مرتبط، آشنایی و تجربه عملی در استفاده از فناوری‌های آموزشی، و سابقه تدریس یا مدیریت در آموزشگاه‌های زبان بود. این ویژگی‌ها موجب شد افراد انتخاب‌شده بتوانند شناخت جامعی از وضعیت موجود، نیازهای واقعی و چالش‌های پیش‌روی آموزشگاه‌ها ارائه دهند. فرآیند نمونه‌گیری تا مرحله اشباع نظری ادامه یافت؛ جایی که داده‌های جدید دیگر محتوای تازه و مؤثری به مباحث اضافه نمی‌کردند. اشباع نظری در مصاحبه پانزدهم حاصل شد و پژوهش در این مرحله به‌طور رسمی جمع‌آوری داده‌ها را پایان داد. تمامی مشارکت‌کنندگان پیش از حضور در پژوهش در جریان هدف و ماهیت مطالعه قرار گرفتند و مشارکت آنان با رضایت آگاهانه صورت پذیرفت.

ابزار اصلی گردآوری داده‌ها در این پژوهش، مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته بود. این شیوه به دلیل ماهیت انعطاف‌پذیری خود، امکان ایجاد تعادل میان ساختارمندی لازم برای پوشش ابعاد اصلی موضوع و درعین‌حال آزادی کافی برای گفتگو و بروز نظرات عمیق و تجربیات عملی را فراهم می‌کرد. طراحی راهنمای مصاحبه بر اساس مرور جامع مبانی نظری و پیشینه پژوهش انجام شد تا سؤالات قادر باشند ابعاد کلیدی شایستگی دیجیتال و کیفیت آموزش را پوشش دهند. محور اصلی پرسش‌ها بر سه بخش متمرکز بود: تعریف و ابعاد شایستگی دیجیتال موردنیاز مدرسان زبان انگلیسی، تعیین مؤلفه‌های ارتقای کیفیت آموزش در آموزشگاه‌ها با تأکید بر فناوری، و بررسی الزامات، چالش‌ها و موانع طراحی مدل پیشنهادی.

پیش از اجرای رسمی مصاحبه‌ها، یک مرحله آزمایش مقدماتی بر روی دو نفر از خبرگان خارج از نمونه اصلی انجام شد تا از مناسب بودن زبان سؤالات، وضوح مفاهیم، ترتیب منطقی پرسش‌ها و زمان تقریبی لازم برای انجام مصاحبه اطمینان حاصل شود. پس از این مرحله، نسخه نهایی راهنمای مصاحبه برای اجرا آماده شد. مصاحبه‌ها به‌صورت حضوری و در مواردی با هماهنگی قبلی و موافقت مشارکت‌کنندگان، به شکل صوتی ضبط شدند. مدت زمان هر جلسه مصاحبه به‌طور میانگین بین ۶۰ تا ۹۰ دقیقه بود و پژوهشگر تلاش کرد در فضایی تعاملی، مشارکت‌کنندگان را به ارائه توضیحات بیشتر و بیان تجربیات واقعی ترغیب کند.

پیاده‌سازی مصاحبه‌ها بلافاصله پس از هر جلسه انجام شد تا دقت در انتقال مفاهیم و جلوگیری از فراموشی نکات کلیدی تضمین شود. در فرآیند پیاده‌سازی، متن مصاحبه‌ها به‌صورت کلمه‌به‌کلمه بازنویسی شد و سپس برای ورود به مرحله تحلیل آماده گردید. این اقدام موجب ایجاد یک مخزن داده‌ای دقیق و قابل استناد شد که پایه اصلی تحلیل کیفی پژوهش را تشکیل می‌داد.

تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل مضمون و بر اساس رویکرد استقرایی براون و کلارک (۲۰۰۶) انجام شد. این روش به‌طور گسترده در پژوهش‌های کیفی برای بررسی الگوهای معنایی و استخراج مضامین محوری مورد استفاده قرار می‌گیرد. تحلیل مضمون این امکان را فراهم می‌کند که داده‌های پراکنده حاصل از مصاحبه‌ها تبدیل به ساختاری مفهومی، منظم و قابل ارائه شوند. فرآیند تحلیل شامل شش مرحله تکرارشونده بود که به پژوهشگر اجازه می‌داد در هر مرحله به بازاندیشی داده‌ها بپردازد و مضامین را به‌صورت تدریجی پالایش و تقویت کند.

در مرحله نخست، تمامی متن‌های پیاده‌سازی شده بارها و به‌صورت فعال خوانده شدند تا پژوهشگر با محتوا آشنا شود و زمینه شکل‌گیری ادراک اولیه از مفاهیم مهم فراهم آید. این مرحله همراه با ثبت یادداشت‌های اولیه و نکات کلیدی بود که در مراحل بعدی تحلیل مورد استفاده قرار گرفت. در مرحله دوم، فرآیند تولید کدهای اولیه آغاز شد؛ به این معنا که بخش‌های معنادار متن شامل جملات، عبارات یا پاراگراف‌های مرتبط، شناسایی و در نرم‌افزار MAXQDA کدگذاری شدند. کدگذاری استقرایی به پژوهشگر امکان می‌داد بدون پیش‌فرض قبلی، مفاهیم را مستقیماً از داده‌ها استخراج کند.

در مرحله سوم، کدهای اولیه مورد بررسی قرار گرفتند تا شباهت‌ها و روابط میان آن‌ها شناسایی شود و از ترکیب کدهای مرتبط، مضامین اولیه شکل گیرد. این بخش از تحلیل بر بررسی پیوندهای معنایی و ساختاری میان مفاهیم تمرکز داشت. در مرحله چهارم، مضامین اولیه از منظر سازگاری درونی و تمایز بیرونی ارزیابی و بازبینی شدند تا از انسجام و اعتبار آن‌ها اطمینان حاصل شود. مرحله پنجم به تعریف دقیق، مرزبندی و نام‌گذاری نهایی مضامین اختصاص داشت. در این مرحله، پژوهشگر ماهیت هر مضمون، گستره مفهومی آن و نقشی که در توصیف الگوی کلی پژوهش داشت را مشخص کرد. در مرحله نهایی نیز گزارش کامل نتایج بر اساس مضامین نهایی تولید شد و چگونگی شکل‌گیری مدل پیشنهادی، مؤلفه‌ها و زیرمؤلفه‌های آن به‌صورت مستند و مبتنی بر شواهد ارائه گردید.

یافته‌ها

در این پژوهش، ۱۵ نفر از خبرگان و متخصصان حوزه آموزش زبان انگلیسی، فناوری آموزشی و مدیریت آموزشگاه‌های زبان مشارکت داشتند. ترکیب جمعیت‌شناختی آنان نشان می‌دهد که از نظر جنسیت، ۱۰ نفر مرد (۶۶.۶۶ درصد) و ۵ نفر زن (۳۳.۳۳ درصد) بودند. سابقه خدمت مشارکت‌کنندگان نیز تنوع قابل توجهی داشت؛ به‌طوری‌که ۵ نفر دارای سابقه ۵ تا ۱۰ سال (۳۳.۳۳ درصد)، ۵ نفر دارای سابقه ۱۱ تا ۱۵ سال (۳۳.۳۳ درصد)، ۳ نفر با ۱۶ تا ۲۰ سال تجربه (۲۰.۰۰ درصد) و ۲ نفر دارای سابقه ۲۱ تا ۲۵ سال (۱۳.۳۳ درصد) بودند. از نظر تحصیلات، ۴ نفر دارای مدرک کارشناسی (۲۶.۶۶ درصد)، ۵ نفر کارشناسی ارشد (۳۳.۳۳ درصد) و ۶ نفر دکترا (۴۰.۰۰ درصد) بودند که بیانگر سطح بالای شایستگی علمی نمونه است. علاوه بر این، جایگاه‌های حرفه‌ای مشارکت‌کنندگان شامل مدیران ارشد آموزشگاه‌ها، متخصصان برنامه‌ریزی درسی، پژوهشگران آموزش زبان، مدرسان ارشد، متخصصان فناوری آموزشی، طراحان آزمون و تحلیل‌گران آموزشی بود.

جدول ۱. مفاهیم پرتکرار استخراج‌شده از متن مصاحبه‌ها

ردیف	کد باز	مصاحبه‌شونده	محور اصلی
۱	توانایی مدیریت کلاس‌های ترکیبی	کد ۱، کد ۱۳	شایستگی دیجیتال
۲	استفاده از داده‌های پلتفرم برای بهبود عملکرد	کد ۱، کد ۲	شایستگی دیجیتال
۳	امنیت سایبری پایه و رعایت پروتکل‌ها	کد ۱، کد ۱۰	شایستگی دیجیتال
۴	تولید محتوای تعاملی	کد ۲، کد ۴	شایستگی دیجیتال
۵	مدیریت مؤثر سامانه مدیریت یادگیری و تحلیل گزارش‌ها	کد ۲، کد ۳	شایستگی دیجیتال
۶	استفاده اخلاقی و مؤثر از ابزارهای هوش مصنوعی	کد ۲، کد ۱۱	شایستگی دیجیتال
۷	طراحی سناریوهای حل مسئله زبانی با فناوری	کد ۳، کد ۸	شایستگی دیجیتال
۸	تسلط بر پلتفرم‌های اصلی و ابزارهای ارتباطی	کد ۴، کد ۹	شایستگی دیجیتال
۹	سفارشی‌سازی محتوای دیجیتال بر اساس نیاز زبان‌آموز	کد ۴، کد ۱۳	شایستگی دیجیتال
۱۰	مدیریت حواس‌پرتی‌های دیجیتال	کد ۴	شایستگی دیجیتال
۱۱	توانایی طراحی ابزارهای سنجش دیجیتال معتبر	کد ۵، کد ۱۱	شایستگی دیجیتال
۱۲	تحلیل آماری اولیه داده‌های ارزیابی آنلاین	کد ۵	شایستگی دیجیتال
۱۳	منتورینگ و رهبری دیجیتال توسط مدرس	کد ۶، کد ۱۲	شایستگی دیجیتال
۱۴	نوآوری در طراحی محصول آموزشی دیجیتال	کد ۷، کد ۱۵	شایستگی دیجیتال
۱۵	برندسازی شخصی دیجیتال مدرس	کد ۷	شایستگی دیجیتال
۱۶	بومی‌سازی چارچوب‌های جهانی مثل ترک	کد ۸	شایستگی دیجیتال

دراک پداگوژیک از تلفیق فناوری و محتوا	کد ۸، ۳	شایستگی دیجیتال	۱۷
مهارت در عیب‌یابی اولیه سخت‌افزار و نرم‌افزار	کد ۹، ۱۰	شایستگی دیجیتال	۱۸
تسلط بر ابزارهای وب (پادکست‌ها، ویدیوهای تعاملی)	کد ۱۵	شایستگی دیجیتال	۱۹
توانایی تغییر سریع فرمت‌ها و ابزارها	کد ۹	شایستگی دیجیتال	۲۰
نرخ حفظ زبان آموز	کد ۱	شاخص‌های کیفیت	۲۱
رضایت شغلی مدرسان از ابزارهای فناوری	کد ۱، ۹	شاخص‌های کیفیت	۲۲
سرعت پاسخگویی آموزشگاه به نیازهای آموزشی مبتنی بر فناوری	کد ۱	شاخص‌های کیفیت	۲۳
میزان درگیری فعال زبان آموز با ابزارهای دیجیتال	کد ۲، ۱۵	شاخص‌های کیفیت	۲۴
کاهش زمان تصحیح اوراق توسط ابزارهای دیجیتال	کد ۲	شاخص‌های کیفیت	۲۵
میزان همسویی بین محتوا، تدریس و ارزیابی دیجیتال	کد ۳	شاخص‌های کیفیت	۲۶
سطح مهارت زبان آموزان در استفاده از زبان برای مقاصد دیجیتالی	کد ۳	شاخص‌های کیفیت	۲۷
حفظ کیفیت تعاملات انسانی در بستر دیجیتال	کد ۴	شاخص‌های کیفیت	۲۸
بازخورد عینی زبان آموزان درباره احساس حمایت	کد ۴	شاخص‌های کیفیت	۲۹
سهولت دسترسی زبان آموزان به بازخورد دیجیتال	کد ۵	شاخص‌های کیفیت	۳۰
نرخ مشارکت مدرسان در برنامه‌های توسعه دیجیتال	کد ۶	شاخص‌های کیفیت	۳۱
میزان انتقال مهارت‌های آموخته‌شده به کلاس درس	کد ۶	شاخص‌های کیفیت	۳۲
افزایش سهم آموزش‌های دیجیتال در درآمد	کد ۷، ۱۴	شاخص‌های کیفیت	۳۳
کاهش نرخ ترک تحصیل در دوره‌های آنلاین	کد ۹	شاخص‌های کیفیت	۳۴
میزان دقت سیستم‌های ارزیابی مبتنی بر هوش مصنوعی	کد ۱۱	شاخص‌های کیفیت	۳۵
نرخ موفقیت زبان آموزان در آزمون‌های بین‌المللی	کد ۱۲	شاخص‌های کیفیت	۳۶
میزان کنترل زبان آموز بر محتوای یادگیری	کد ۱۳	شاخص‌های کیفیت	۳۷
نسبت سود به هزینه سرمایه‌گذاری در فناوری	کد ۱۴	شاخص‌های کیفیت	۳۸
ساختار سازمانی دارای واحد «تحول دیجیتال»	کد ۱	زیرساخت و مدیریت	۳۹
سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های به‌روزرسانی مداوم	کد ۱، ۷	زیرساخت و مدیریت	۴۰
تخصیص بودجه ثابت برای توسعه حرفه‌ای دیجیتال	کد ۶	زیرساخت و مدیریت	۴۱
زیرساخت‌های مبتنی بر فضای ابری	کد ۷	زیرساخت و مدیریت	۴۲
تمرکز بر نتایج آزمون‌ها	کد ۵	شاخص‌های کیفیت	۴۳
اتصال اینترنت پایدار و پشتیبانی فوری	کد ۹، ۱۰	زیرساخت و مدیریت	۴۴
بودجه‌بندی پیشگیرانه برای تجهیزات	کد ۱۰	زیرساخت و مدیریت	۴۵
استانداردسازی نرم‌افزاری	کد ۱۰	زیرساخت و مدیریت	۴۶
پلتفرم‌های ارزیابی امن	کد ۱۱	زیرساخت و مدیریت	۴۷
تضمین آزادی آکادمیک مدرسان	کد ۸	زیرساخت و مدیریت	۴۸
طراحی فضاهای فیزیکی با تجهیزات هوشمند	کد ۱۳	زیرساخت و مدیریت	۴۹
تخصیص منابع برای آماده‌سازی محتوای دیجیتال	کد ۴	زیرساخت و مدیریت	۵۰
پذیرش فرهنگ نوآوری	کد ۱۵	زیرساخت و مدیریت	۵۱
زیرساخت مالی قوی برای پایداری مدل	کد ۱۴	زیرساخت و مدیریت	۵۲
تقسیم عادلانه زمان بین شرکت‌کنندگان	کد ۶	شاخص‌های کیفیت	۵۳
ثبت و گزارش داده‌های ارزیابی آنلاین	کد ۱۵	شایستگی دیجیتال	۵۴
پایش مهارت دیجیتال مدرسان جدید	کد ۹	شایستگی دیجیتال	۵۵
حفظ حریم شخصی یادگیرندگان	کد ۱۲	شایستگی دیجیتال	۵۶
اختصاص زیرساخت برای انتقال محتوا	کد ۷	زیرساخت و مدیریت	۵۷
پلتفرم تعاملی برای ایجاد بازخورد	کد ۱۱	زیرساخت و مدیریت	۵۸

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که مفاهیم پرتکرار شناسایی شده از مصاحبه‌ها سه محور اصلی «شایستگی دیجیتال»، «شاخص‌های کیفیت» و «زیرساخت و مدیریت» را پوشش می‌دهند و تنوع قابل توجهی از مهارت‌ها، رفتارها، شاخص‌ها و الزامات ساختاری را در بر می‌گیرند. بیشترین

فراوانی مربوط به مؤلفه‌های مرتبط با شایستگی دیجیتال است که شامل مدیریت کلاس‌های ترکیبی، تولید محتوای تعاملی، امنیت سایبری، تسلط بر پلتفرم‌ها، تحلیل داده‌ها، نوآوری دیجیتال و رهبری فناورانه است. این موضوع نشان می‌دهد که دیجیتالی‌سازی آموزش زبان نیازمند سطح بالایی از توانمندی‌های فناورانه و پداگوژیک در میان مدرسان و مدیران است. محور شاخص‌های کیفیت نیز مجموعه‌ای از معیارهای عملکردی، رفتاری و آموزشی مانند نرخ حفظ زبان‌آموز، دقت ابزارهای هوشمند ارزیابی، میزان مشارکت مدرسان در توسعه دیجیتال، و کیفیت تعاملات انسانی در بستر آنلاین را شامل می‌شود که به‌عنوان شاخص‌های کلیدی موفقیت مدل نقش‌آفرینی می‌کنند. همچنین در محور زیرساخت و مدیریت، موضوعاتی مانند وجود واحد تحول دیجیتال، پایداری زیرساخت مالی و فنی، استانداردهای نرم‌افزارها، طراحی فضاهای هوشمند، و پلتفرم‌های امن ارزیابی شناسایی شد که بیانگر نقش اساسی مدیریت کلان و سیاست‌گذاری در تحقق کیفیت آموزش دیجیتال است. مجموعه این مفاهیم تصویری جامع از نیازها و قابلیت‌های موردنیاز برای ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی مبتنی بر شایستگی دیجیتال فراهم می‌کند.

جدول ۲. مؤلفه‌های نهایی مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی مبتنی بر شایستگی دیجیتال

مضامین انتخابی	مضامین محوری	مضامین باز
شایستگی دیجیتال مدرسان	پداگوژی و محتوای دیجیتال	توانایی مدیریت کلاس‌های ترکیبی، تولید محتوای تعاملی، طراحی سناریوهای حل مسئله با فناوری، درک پداگوژیک از تلفیق فناوری و محتوا، تسلط بر ابزارهای وب
ارزیابی و تحلیل داده	ارزیابی و تحلیل داده	استفاده از داده‌های پلتفرم برای بهبود عملکرد، مدیریت مؤثر سامانه مدیریت یادگیری و تحلیل گزارش‌ها، استفاده اخلاقی و مؤثر از ابزارهای هوش مصنوعی، توانایی طراحی ابزارهای سنجش دیجیتال معتبر، تحلیل آماری اولیه داده‌های ارزیابی آنلاین، ثبت و گزارش نهایی داده‌های ارزیابی آنلاین
مهارت‌های فنی و مدیریت محیط توسعه حرفه‌ای و رهبری دیجیتال	مهارت‌های فنی و مدیریت محیط توسعه حرفه‌ای و رهبری دیجیتال	امنیت سایبری پایه، تسلط بر پلتفرم‌ها، پایش مهارت دیجیتال مدرسان جدید، حفظ حریم شخصی یادگیرندگان، مدیریت حواس‌پرتی‌های دیجیتال، عیب‌یابی اولیه فنی، توانایی تغییر سریع فرمت‌ها
شاخص‌های ارتقای کیفیت آموزش	اثربخشی یادگیری و تعامل تضمین کیفیت فرآیند و ارزیابی	منتورینگ و رهبری دیجیتال
زیرساخت فناوری	زیرساخت فناوری	نرخ حفظ زبان‌آموز، درگیری فعال با ابزارهای دیجیتال، حفظ کیفیت تعاملات انسانی، سرعت پاسخگویی آموزشگاه، مهارت دیجیتالی زبان‌آموزان، بازخورد عینی، کاهش نرخ ترک تحصیل، تقسیم عادلانه زمان، کنترل زبان‌آموز بر محتوا همسویی محتوا، تدریس و ارزیابی دیجیتال، کاهش زمان تصحیح، سهولت دسترسی به بازخورد، دقت سیستم‌های ارزیابی هوشمند، تمرکز بر نتایج آزمون‌ها، موفقیت در آزمون‌های بین‌المللی
شبکه و پشتیبانی فنی	شبکه و پشتیبانی فنی	زیرساخت ابری، استانداردهای نرم‌افزار، پلتفرم‌های ارزیابی امن، فضاهای فیزیکی هوشمند و منعطف، زیرساخت انتقال محتوا، پلتفرم تعاملی بازخورد
ساختار و مدیریت	مدیریت استراتژیک و مالی	اینترنت پایدار و پشتیبانی فوری، بودجه‌بندی پیشگیرانه تجهیزات
منابع انسانی و توسعه سازمانی	منابع انسانی و توسعه سازمانی	واحد تحول دیجیتال، سرمایه‌گذاری مستمر در زیرساخت، سهم آموزش دیجیتال در درآمد، نسبت سود به هزینه فناوری، زیرساخت مالی پایداری مدل
فرهنگ و نوآوری آموزشی	فرهنگ و نوآوری آموزشی	رضایت شغلی مدرسان، مشارکت در توسعه دیجیتال، انتقال مهارت‌ها به کلاس، بودجه توسعه حرفه‌ای، منابع آماده‌سازی محتوای دیجیتال
		نوآوری در طراحی محصول دیجیتال، آزادی آکادمیک مدرسان، پذیرش فرهنگ نوآوری

مضمون شایستگی دیجیتال مدرسان یکی از بنیادی‌ترین پایه‌های مدل است و نشان می‌دهد که نقش مدرس در محیط یادگیری دیجیتال صرفاً انتقال‌دهنده محتوا نیست، بلکه یک طراح یادگیری، هدایت‌کننده شناختی و متخصص ادغام فناوری در پداگوژی محسوب می‌شود. زیرمؤلفه‌های این بخش شامل پداگوژی دیجیتال، ارزیابی و تحلیل داده، مهارت‌های فنی و مدیریت محیط، و توسعه حرفه‌ای دیجیتال است. مدرس باید بتواند کلاس‌های ترکیبی را مدیریت کرده، محتوای تعاملی تولید کند و سناریوهای مبتنی بر فناوری را در آموزش زبان به کار گیرد. همچنین توانایی تحلیل داده‌های پلتفرم، طراحی ابزارهای سنجش دیجیتال و استفاده اخلاقی از هوش مصنوعی از عناصر کلیدی این

مضمون هستند. مهارت‌های فنی شامل امنیت سایبری، حفظ حریم خصوصی زبان‌آموزان، مدیریت حواس‌پرتی دیجیتال و عیب‌یابی اولیه ابزارها نیز ضرورت دارد. در نهایت، نقش مدرس در هدایت آموزشی دیجیتال، سفارشی‌سازی محتوا و بومی‌سازی استانداردهای جهانی به‌عنوان بخشی از رهبری دیجیتال تأکید شده است. این مضمون نشان می‌دهد که مدرس توانمند دیجیتال به‌عنوان ستون اصلی مدل، نقش محوری در ارتقای کیفیت آموزش ایفا می‌کند.

شاخص‌های کیفیت آموزش، بخش دوم مدل را تشکیل می‌دهند و نشان می‌دهند که ارتقای کیفیت صرفاً در سطح مهارت مدرس اتفاق نمی‌افتد، بلکه به تجربه یادگیرنده، اثربخشی تعاملات آموزشی و عملکرد کلی فرآیند یادگیری بستگی دارد. زیرمؤلفه اثربخشی یادگیری و تعامل شامل شاخص‌هایی مانند نرخ حفظ زبان‌آموز، میزان درگیری فعال با ابزارهای دیجیتال، حفظ تعامل انسانی در کلاس‌های آنلاین، سرعت پاسخگویی آموزشگاه و سطح مهارت‌های دیجیتالی زبان‌آموزان است. این شاخص‌ها بیان می‌کنند که کیفیت آموزش دیجیتال در نهایت باید در رفتار و احساس زبان‌آموز دیده شود. بخش تضمین کیفیت فرآیند و ارزیابی نیز معیارهایی همچون همسویی محتوا، تدریس و ارزیابی دیجیتال، دقت سیستم‌های ارزیابی مبتنی بر هوش مصنوعی، سهولت دسترسی به بازخورد و عملکرد در آزمون‌های بین‌المللی را شامل می‌شود. این مضمون تأکید دارد که کیفیت آموزش در سطح نهایی باید قابل اندازه‌گیری، قابل پیگیری و مبتنی بر داده باشد.

زیرساخت فناوری سومین ستون مدل است و به مجموعه ابزارها، پلتفرم‌ها و سیستم‌هایی اشاره دارد که امکان تحقق آموزش دیجیتال با کیفیت را فراهم می‌کنند. پلتفرم‌ها و ابزارهای فنی همچون زیرساخت‌های ابری، استانداردهای نرم‌افزارها، پلتفرم‌های ارزیابی امن و فضاهای فیزیکی هوشمند به‌عنوان عناصر اصلی این زیرساخت معرفی شده‌اند. این عناصر تضمین می‌کنند که محیط یادگیری از پایداری، امنیت و انعطاف‌پذیری کافی برخوردار باشد. زیرمؤلفه شبکه و پشتیبانی فنی نیز شامل دسترسی به اینترنت پایدار، پشتیبانی فوری و بودجه‌بندی پیشگیرانه برای تجهیزات فناوری است که نشان می‌دهد بدون زیرساخت به‌روز و قابل اتکا، حتی بهترین برنامه‌های آموزشی دیجیتال نیز شکست خواهند خورد. این مضمون اهمیت تضمین استحکام و پایداری زیرساخت را در اجرای مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان برجسته می‌کند. بخش ساختار و مدیریت به نقش سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی کلان و توسعه سازمانی در پشتیبانی از اجرای مدل می‌پردازد. زیرمؤلفه مدیریت استراتژیک و مالی شامل وجود واحد تخصصی تحول دیجیتال، سرمایه‌گذاری مداوم در به‌روزرسانی زیرساخت‌ها، افزایش سهم آموزش دیجیتال در درآمد و ایجاد یک زیرساخت مالی پایدار است. این عوامل نشان می‌دهد که حمایت مدیریتی شرط اولیه اجرای موفق مدل است. بخش منابع انسانی نیز بر رضایت شغلی مدرسان، مشارکت آن‌ها در برنامه‌های توسعه دیجیتال، انتقال مهارت‌های آموخته‌شده به کلاس و بودجه توسعه حرفه‌ای تأکید دارد. فرهنگ و نوآوری آموزشی نیز شامل آزادی آکادمیک مدرسان، حذف بوروکراسی‌های مانع نوآوری و خلق محصولات آموزشی دیجیتال جدید است؛ عواملی که محیط سازمانی را آماده اجرای مدل می‌سازند. این مضمون نشان می‌دهد که کیفیت آموزش دیجیتال بدون مدیریت توانمند، فرهنگ نوآور و سیاست‌گذاری مبتنی بر تحول امکان تحقق ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که ارتقای کیفیت آموزش زبان انگلیسی در آموزشگاه‌ها به شکل بنیادین با سطح شایستگی دیجیتال مدرسان ارتباط دارد؛ موضوعی که در بخش تحلیل‌های کیفی نیز با استخراج مضامین محوری همچون «پداگوژی دیجیتال»، «ارزیابی مبتنی بر داده»، «مهارت‌های فنی»، «رهبری دیجیتال» و «زیرساخت‌های فناورانه» تأیید شد. غلبه این مؤلفه‌ها در مصاحبه‌ها نشان می‌دهد که مدرس زبان در عصر دیجیتال صرفاً یک ارائه‌دهنده محتوا نیست، بلکه باید طراح یادگیری، تحلیل‌گر داده، مدیر محیط دیجیتال و راهبر تعاملات آموزشی در فضای فناورانه باشد. این یافته کاملاً با نتایج پژوهش‌هایی همسو است که تأکید می‌کنند توسعه صلاحیت حرفه‌ای معلمان زبان وابسته به آموزش‌های فناورانه و ارتقای مهارت‌های دیجیتال است (Turlybekov et al., 2024). در حقیقت، بسیاری از چالش‌های آموزشی

آموزشگاه‌ها ناشی از شکاف میان توانایی‌های تکنولوژیک معلمان و نیازهای واقعی کلاس‌های دیجیتال و ترکیبی است؛ شکافی که در مطالعات مختلف در ایران و جهان نیز گزارش شده است (Faramarzi Babadi et al., 2024).

بررسی مضمون «پداگوژی و محتوای دیجیتال» نشان داد که تولید محتوای تعاملی، مدیریت کلاس‌های ترکیبی و درک پداگوژیک از تلفیق فناوری و محتوا از ارکان اساسی آموزش باکیفیت به شمار می‌روند. این نتایج با پژوهشی که نظر معلمان تازه‌کار را درباره سواد دیجیتال بررسی کرده بود همسوست و نشان می‌دهد که معلمان آینده نیز آگاه‌اند که استفاده از ابزارهای دیجیتال نیازمند مهارت‌های تازه آموزشی است (Anggeraini et al., 2020). همچنین یافته‌های پژوهش حاضر مبنی بر اهمیت طراحی سناریوهای یادگیری دیجیتال با نتایج تحقیقاتی که بر ضرورت تحول در نقش معلم و استراتژی‌های تدریس در محیط‌های فناوری‌محور تأکید دارند، همخوانی دارد (Nurhidayat et al., 2023). این همخوانی نشان می‌دهد که ترکیب فناوری و پداگوژی نه تنها به توسعه مهارت‌های زبانی کمک می‌کند، بلکه کیفیت تجربه یادگیری زبان آموزان را به‌طور چشمگیری افزایش می‌دهد.

یکی از نتایج مهم پژوهش حاضر، نقش چشمگیر «ارزیابی و تحلیل داده» در ارتقای کیفیت آموزش زبان است؛ بویژه توانایی معلم در استفاده از داده‌های پلتفرم، تحلیل گزارش‌ها، و طراحی ابزارهای سنجش معتبر. این یافته با نتایج مطالعاتی که به نقش نگرش معلمان نسبت به فناوری در طراحی ارزیابی‌های مؤثر پرداخته‌اند هم‌راستا است (Yaman et al., 2023). همچنین اهمیت اخلاقی استفاده از هوش مصنوعی در فرایند ارزیابی که در مصاحبه‌ها برجسته شد، با یافته‌هایی که نقش باورها و تجارب فناورانه معلمان را در پذیرش فناوری‌های جدید بررسی کرده‌اند هماهنگ است (Harakchiyska, 2025). بنابراین، نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که کیفیت ارزیابی دیجیتال تنها به دسترسی به ابزارهای پیشرفته وابسته نیست، بلکه نیازمند سواد داده‌ای، حساسیت اخلاقی و توانایی تفسیر اطلاعات توسط معلم است.

در بعد «مهارت‌های فنی و مدیریت محیط»، مصاحبه‌شوندگان تأکید ویژه‌ای بر امنیت سایبری، حفظ حریم شخصی زبان‌آموزان، توانایی مدیریت حواس‌پرتی‌های دیجیتال و مهارت عیب‌یابی اولیه داشتند. این موضوع با یافته‌های تحقیقاتی که نشان می‌دهند موفقیت آموزش دیجیتال در گرو ایجاد یک فضای امن و پایدار یادگیری است، کاملاً همسوست (Lee et al., 2023). همچنین مطالعات نشان داده‌اند که ضعف زیرساختی و مشکلات فنی مانند ناپایداری اینترنت، خطاهای سیستمی و نبود هماهنگی نرم‌افزارها از اصلی‌ترین عوامل کاهش کیفیت یادگیری در کلاس‌های آنلاین هستند (Faramarzi Babadi et al., 2024). بنابراین، نتایج این پژوهش نیز بر همین مسئله تأکید دارد که مهارت‌های فنی معلم باید فراتر از سطح استفاده ساده از ابزار باشد و شامل پیشگیری از اختلالات فنی و مدیریت بهینه فضای دیجیتال گردد.

بخش «توسعه حرفه‌ای و رهبری دیجیتال» نیز نشان داد که مدرسانی که توانایی منتورینگ دیجیتال دارند، نقش مهمی در هدایت زبان‌آموزان در مسیر یادگیری فناورانه ایفا می‌کنند. این یافته با پژوهش‌هایی همخوان است که به تأثیر فضای یادگیری دیجیتال بر توسعه مهارت‌های اجتماعی و عاطفی زبان‌آموزان اشاره می‌کنند (Anisa et al., 2019). همچنین، اهمیت سفارشی‌سازی محتوا بر اساس نیازهای زبان‌آموزان با یافته‌های پژوهش‌هایی که نقش انگیزش و خودتنظیمی یادگیرندگان را در محیط‌های دیجیتال بررسی کرده‌اند مطابقت دارد (Esmaeili et al., 2024). این نتایج نشان می‌دهد که نقش معلم در عصر دیجیتال به‌شدت شخصی‌سازی شده است و برای ارتقای کیفیت آموزش باید توانایی انطباق روش‌ها، محتوا و ابزارها با نیازهای فردی یادگیرندگان را داشته باشد.

در حوزه «شاخص‌های کیفیت آموزش»، یافته‌های پژوهش نشان داد که کیفیت تعاملات انسانی و حفظ مشارکت فعال زبان‌آموزان از مهم‌ترین معیارهای کیفیت در آموزش دیجیتال هستند. این یافته با پژوهش‌هایی که نشان داده‌اند مشارکت فعال زبان‌آموز در کلاس‌های آنلاین رابطه مستقیمی با شایستگی میان‌فرهنگی و ارتباطی معلم دارد هم‌راستا است (Egitim, 2024). این موضوع همچنین با نتایج پژوهش‌های گذشته که تأکید می‌کنند ادغام شایستگی ارتباط میان‌فرهنگی در کلاس‌های آنلاین نقش تعیین‌کننده‌ای در افزایش تعاملات و پیشرفت یادگیری دارد، مطابقت دارد (Lee et al., 2023; Zhang, 2017). بنابراین، کیفیت آموزش دیجیتال تنها به ابزارهای فناورانه وابسته نیست، بلکه بخش زیادی از آن بر کیفیت روابط انسانی و توانایی معلم در مدیریت تعاملات چالش‌برانگیز محیط دیجیتال استوار است.

همچنین شاخص‌هایی همچون دقت سیستم‌های ارزیابی مبتنی بر هوش مصنوعی، سهولت دسترسی به بازخورد دیجیتال، کاهش نرخ ترک تحصیل و موفقیت در آزمون‌های بین‌المللی از شاخص‌های تأثیرگذار شناخته شدند. این یافته‌ها با پژوهش‌هایی که نشان داده‌اند نگرش مثبت معلمان به فناوری و توانایی آنها در استفاده از ابزارهای دیجیتال نقش مستقیمی در موفقیت یادگیرندگان دارد، همخوان هستند (Yaman et al., 2023). همچنین نتایج مطالعه‌ای که کاربرد واقعیت مجازی را در آموزش زبان بررسی کرده، نشان می‌دهد که فناوری‌های نو در صورت وجود شایستگی دیجیتال معلم می‌توانند کیفیت یادگیری و انگیزش زبان‌آموزان را به شکل چشمگیری افزایش دهند (Al Musawi, 2025). در پژوهش حاضر نیز تمایز میان معلمان دارای شایستگی دیجیتال بالا و معلمان با ضعف مهارتی، به‌وضوح در شاخص‌های کیفیت دیده شد.

در بخش «زیرساخت فناوری»، یافته‌ها نشان داد که پلتفرم‌های امن، زیرساخت‌های ابری، استانداردسازی نرم‌افزارها و پشتیبانی فنی فوری از عناصر کلیدی هستند که موفقیت آموزش دیجیتال را تضمین می‌کنند. این یافته با مطالعاتی که بر نقش زیرساخت‌ها و امکانات فنی در کیفیت آموزش دیجیتال تأکید کرده‌اند، همسو است (Nurhidayat et al., 2023). همچنین بررسی‌ها در حوزه CLIL نشان داده‌اند که بدون فراهم‌بودن زیرساخت‌های قابل اتکا و ابزارهای فناوری، حتی معلمان ماهر نیز قادر به اجرای موفق روش‌های نوین آموزشی نیستند (Lap et al., 2025). بنابراین، زیرساخت و فناوری باید پایه‌های اساسی هر مدل ارتقای کیفیت آموزش زبان در عصر دیجیتال باشند.

در نهایت، یافته‌های مرتبط با «ساختار و مدیریت» بیانگر آن است که بدون نگاه راهبردی، سرمایه‌گذاری مالی مستمر و سیاست‌های حمایتی، امکان اجرای هیچ‌یک از مؤلفه‌های شایستگی دیجیتال یا ارتقای کیفیت وجود ندارد. این نتیجه با پژوهش‌هایی که تأکید می‌کنند صلاحیت حرفه‌ای معلمان و کیفیت تدریس محصول تعامل عوامل فردی و ساختاری است کاملاً همسو است (Marzoughi et al., 2020). همچنین مطالعه‌ای که به مسائل عدالت آموزشی در کلاس‌های انگلیسی پرداخته، نشان داده است که سیاست‌گذاری‌های حمایتی نقش مهمی در ایجاد فرصت‌های یادگیری برابر به‌ویژه برای گروه‌های آسیب‌پذیر دارد (Ulum, 2025). در این پژوهش نیز تأکید شد که آموزشگاه‌ها باید برای توسعه حرفه‌ای، تخصیص بودجه پایدار و طراحی فرهنگ نوآوری، ساختار مناسب و مدیریت اثربخش داشته باشند.

به طور کلی، مقایسه یافته‌های این پژوهش با نتایج مطالعات پیشین نشان می‌دهد که شایستگی دیجیتال معلمان نه‌تنها یک ضرورت آموزشی، بلکه پیش‌نیاز توسعه پایدار آموزش زبان در عصر دیجیتال است. این موضوع در اغلب پژوهش‌های جدید تأیید شده است و نشان می‌دهد که معلمان باید در چهار حوزه: آموزشی، فناورانه، تحلیلی و میان‌فرهنگی توانمند شوند تا بتوانند پاسخگوی نیازهای پیچیده یادگیرندگان در محیط‌های دیجیتال باشند. همچنین نتایج این مطالعه اتکا بر یک رویکرد چندسطحی را ضروری می‌داند؛ رویکردی که در آن شایستگی فردی معلم، زیرساخت فناوری و سیاست‌گذاری نهادی در کنار یکدیگر کیفیت آموزش را شکل می‌دهند.

این پژوهش به‌رغم ارائه بینش‌های ارزشمند، محدودیت‌هایی نیز دارد. نخست آن‌که مطالعه حاضر بر اساس مصاحبه با ۱۵ نفر از خبرگان انجام شده و هرچند به اشباع نظری رسیده است، اما ممکن است برخی دیدگاه‌ها یا تجارب کمتر دیده شده باشند. دوم اینکه پژوهش تنها در بستر آموزشگاه‌های زبان انجام شده و ممکن است با شرایط دانشگاه‌ها یا مدارس متفاوت باشد. همچنین تحلیل داده‌های کیفی به‌رغم دقت بالا، همواره مستعد تأثیر ذهنیت پژوهشگر است. محدودیت دیگر آن است که این پژوهش تنها به بررسی شایستگی دیجیتال از نگاه متخصصان پرداخته و دیدگاه زبان‌آموزان به‌طور مستقیم مورد مطالعه قرار نگرفته است. افزون بر این، تغییرات سریع فناوری سبب می‌شود برخی یافته‌ها در آینده نیازمند بازنگری باشند.

پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آتی با نمونه‌های بزرگ‌تر در مناطق مختلف کشور انجام شود تا تنوع بیشتری از دیدگاه‌ها بررسی گردد. بررسی مدل ارائه‌شده در محیط‌های دانشگاهی یا مدارس نیز می‌تواند اعتبار بیرونی یافته‌ها را افزایش دهد. همچنین پژوهش‌های کمی می‌توانند نقش متغیرهای میانجی مانند انگیزه، سواد دیجیتال یادگیرندگان یا نوع فناوری آموزشی را در اثربخشی مدل بررسی کنند. پیشنهاد می‌شود مطالعات

آینده، تجربه زبان‌آموزان را به‌صورت مستقیم بررسی نمایند. تحلیل طولی تأثیر شایستگی دیجیتال معلمان بر یادگیری نیز از مسیرهای مهم آینده پژوهی است.

برای آموزشگاه‌ها و مدیران، لازم است برنامه‌های توسعه حرفه‌ای منظم و مبتنی بر نیازسنجی برای تقویت شایستگی دیجیتال مدرسان طراحی شود. همچنین ایجاد زیرساخت‌های پایدار، استانداردسازی ابزارها و تخصیص بودجه کافی برای فناوری ضروری است. به معلمان پیشنهاد می‌شود مهارت‌های تحلیلی، طراحی محتوا و مدیریت محیط دیجیتال را به‌طور مستمر ارتقا دهند. در سطح سیاست‌گذاری، تدوین استانداردهای ملی برای شایستگی دیجیتال معلمان زبان می‌تواند مسیر یکپارچه‌ای برای بهبود کیفیت فراهم سازد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

Extended Abstract

Introduction

The rapid expansion of digital technologies has transformed the landscape of English as a Foreign Language (EFL) instruction, reshaping teachers' roles, classroom practices, assessment mechanisms, and institutional structures. In contemporary educational settings, digital competence is widely recognized as a core professional requirement rather than an optional skill set. Recent research highlights the need for developing professional-pedagogical competence among preservice and in-service EFL teachers, emphasizing digital literacy as a central component of effective teaching (Turlybekov et al., 2024). Moreover, the integration of digital tools into language classrooms requires teachers not only to operate technologies but also to meaningfully embed them into pedagogical frameworks that support learning outcomes. Studies examining preservice teachers' views reveal that digital literacy competencies are essential for designing interactive content, managing online learning environments, and facilitating digitally supported language learning (Anggeraini et al., 2020).

Another critical strand of research concerns teachers' socio-emotional and communicative competence, which significantly influences learners' motivation, engagement, and language development. Empirical evidence indicates that teachers' social-emotional competence directly shapes students' motivation for English learning, especially in technology-supported environments (Anisa et al., 2019). Furthermore, intercultural competence has become increasingly relevant in online and hybrid learning modalities due to the diverse cultural backgrounds of learners. Intercultural communication competence has been shown to enhance students' participation, interaction, and oral engagement in EFL classrooms (Egitim, 2024; Zhang, 2017). Studies have also emphasized that integrating intercultural communicative competence into online EFL classrooms increases interaction quality and fosters meaningful engagement among learners (Lee et al., 2023).

Parallel to this, researchers have examined the structural challenges that hinder effective English language learning. For instance, academic contexts often suffer from insufficient technological resources, lack of teacher training, and limited institutional support mechanisms, all of which negatively impact technology-enhanced instruction (Famarzi Babadi et al., 2024). These structural limitations reveal the need for a comprehensive model that integrates teachers' digital competence with pedagogical knowledge and organizational capacities. Moreover, research underscores that high-quality digital learning environments depend not only on teacher competence but also on supportive institutional infrastructures that allow for consistent, long-term technological development in schools and language centers (Nurhidayat et al., 2023).

In addition, contemporary trends in EFL education—such as Content and Language Integrated Learning (CLIL), artificial intelligence (AI)-mediated instruction, virtual reality-based environments, and multimodal digital tools—require teachers to adapt to new modalities. Studies show that teachers' understanding of CLIL concepts, practices, and technological demands directly influences the success of implementation (Lap et al., 2025). Research on the adoption of AI-assisted language teaching indicates that preservice teachers' predisposition toward AI is shaped by cognitive, motivational, and experiential components (Harakchiyska, 2025). Similarly, the use of virtual reality in EFL teaching is significantly influenced by teachers' perceptions, perceived usefulness, and confidence in digital environments (Al Musawi, 2025).

The role of professional learning communities in strengthening teachers' intercultural and instructional competence has also been highlighted in recent work, confirming that collaboration and shared reflective practice lead to improved intercultural pedagogy in EFL classrooms (Hu & Hemchua, 2023). Complementing these findings, scholarship on motivational selves and pragmatic competence among Iranian EFL learners demonstrates that teacher competence—especially in guiding students' self-regulatory and sociocultural development—affects language performance (Esmaeili et al., 2024). Additionally, evidence from interdisciplinary EFL classrooms, particularly those involving marginalized or culturally diverse learners, shows that teacher competence contributes to social justice, cultural inclusion, and linguistic development (Ulum, 2025).

Similarly, teacher beliefs regarding instructional strategies and their influence on language skill development have been studied extensively. Findings indicate that teachers' beliefs shape instructional choices and consequently impact the effectiveness of language learning activities (Yaman et al., 2023). Furthermore, research in various regions demonstrates that the limitations of EFL instruction often stem from a misalignment between teachers' pedagogical beliefs and rapidly evolving digital learning expectations (Marzoughi et al., 2020).

Given the converging evidence across these domains, there is a pressing need to conceptualize a holistic model that identifies the components required to enhance the quality of English language teaching through digital competence. Current global studies underscore the importance of language mindsets, goal orientations, and learners' engagement behaviors in digitally mediated writing tasks (Yao & Zhu, 2024). Thus, the development

of a systematic framework addressing teachers' digital competence, pedagogical integration, assessment literacy, intercultural skills, and institutional support is essential.

In line with these gaps, the present research seeks to identify the final components of a comprehensive model for enhancing EFL teaching quality in private language institutes, grounded in teachers' digital competence and aligned with global research trends.

Methods and Materials

This study adopted a qualitative research design to explore the key components shaping a digital-competence-based model for improving EFL teaching quality. Participants included 15 experts, comprising senior instructors, academic coordinators, educational technologists, and managers of language institutes. A purposive criterion-based sampling strategy combined with snowball sampling was used to ensure the involvement of participants with at least five years of professional experience in language teaching, digital pedagogy, or educational management.

Data were collected through semi-structured interviews guided by predetermined themes related to digital competence, teaching quality indicators, infrastructure, and institutional management. Interviews lasted between 60 and 90 minutes and were audio-recorded with participants' permission. The recordings were transcribed verbatim for analysis.

A thematic analysis approach following Braun and Clarke's six-phase framework was utilized to code, categorize, and identify overarching themes in the data. MAXQDA software supported the coding and organization of emerging categories. Through iterative coding, theme refinement, and expert validation, final thematic structures were developed for the conceptual model.

Findings

Analysis of the interview data generated three overarching thematic domains: (1) Teachers' Digital Competence, (2) Quality Enhancement Indicators, and (3) Infrastructure and Institutional Management.

The first domain, Teachers' Digital Competence, included four major components: digital pedagogy and content development, data-driven assessment and analysis, technical and environmental management skills, and digital leadership and professional development. Participants emphasized mastery of blended classroom management, interactive content design, digital problem-solving scenarios, and pedagogical integration of technology. Skills such as ethical AI use, designing valid digital assessments, analyzing platform-based data, safeguarding learner privacy, cybersecurity awareness, and initial troubleshooting formed critical parts of digital competence.

The second domain, Quality Enhancement Indicators, consisted of themes related to learning effectiveness, learner engagement, interaction quality, responsiveness of institutes, mastery of digital language use, dropout reduction, timely feedback, fairness of participation, and learner autonomy. Indicators tied to assessment quality included alignment among digital content, instruction, and evaluation; precision of AI-based scoring systems; efficiency of grading processes; and success rates in international examinations.

The third domain, Infrastructure and Institutional Management, identified essential conditions such as cloud-based systems, software standardization, secure and statistically reliable digital assessment platforms, flexible smart classrooms, and reliable connectivity. Managerial components included strategic investment in digital transformation, financial sustainability, professional development budgets, staff participation in digital training, and an institutional culture that encourages innovation and experimentation.

Together, these themes constitute a multidimensional conceptual model for enhancing the quality of English language teaching based on digital competence.

Discussion and Conclusion

The findings demonstrate that improving EFL teaching quality in digital contexts requires a multifaceted approach in which teacher competence, instructional processes, and institutional structures operate in synergy.

Digital pedagogy forms the core of teaching quality, as teachers must not only use digital tools but strategically embed them into meaningful instructional design. The emphasis on data-driven assessment and ethical AI use underscores the shift toward evidence-based instructional decision-making. Technical management skills enhance the stability and safety of learning environments, and digital leadership enables teachers to mentor learners effectively in technologically rich contexts.

Quality indicators highlight that maintaining human interaction, fostering engagement, ensuring equitable participation, and supporting learner autonomy are vital for digital learning environments. These human-centered aspects reveal that technology alone cannot ensure quality; rather, its effectiveness depends on how teachers facilitate interaction and adapt content to learners' needs.

Infrastructure and institutional management emerged as indispensable elements. Without reliable systems, standardized platforms, financial planning, and supportive organizational cultures, even highly competent teachers cannot deliver effective digital instruction. The synergy among these components forms the foundation for a sustainable and high-quality digital learning ecosystem.

References

- Al Musawi, A. (2025). Exploring EFL teachers' perceptions of using virtual reality in education. *Educational Technology*. <https://doi.org/10.30935/cedtech/15835>
- Anggeraini, Y., Faridi, A., Mujiyanto, J., & Bharati, D. A. L. (2020). Pre-Service English Teachers' Views on Digital Literacy Competences in Language Teaching. <https://doi.org/10.4108/eai.29-6-2019.2290408>
- Anisa, L., Suganda, L. A., & Jaya, H. P. (2019). Indonesian English Teachers' Social-Emotional Competence and Students' English Learning Motivation. *Ijeltal (Indonesian Journal of English Language Teaching and Applied Linguistics)*, 4(1), 83. <https://doi.org/10.21093/ijeltal.v4i1.320>
- Egitim, S. (2024). Does language teachers' intercultural competence influence oral participation in EFL classrooms?: unveiling learner perspectives through a mixed methods inquiry. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 1-16. <https://doi.org/10.1080/01434632.2024.2306169>
- Esmaeili, M., Mirzaei, A., & Roohani, A. (2024). The Interplay between Iranian EFL Learners' Motivational Selves and Their Sociopragmatic and Pragmalinguistic Competence: A Structural Equation Modeling Approach. *Teaching English as a Second Language Quarterly (Formerly Journal of Teaching Language Skills)*, 43(4), 33-56. https://tesl.shirazu.ac.ir/article_7755.html
- Faramarzi Babadi, S., Eskandari Asl, H. A., Dolatyari, F., & Alipoor, H. (2024). Limitations of English Language Learning in Universities of Chaharmahal and Bakhtiari Province and Strategies to Overcome Them [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 124-132. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.12>
- Harakchiyska, T. (2025). Predictors of Pre-Service EFL Teachers' Predisposition Towards AI Adoption in Language Teaching. *Education Sciences*, 15(9), 1112. <https://doi.org/10.3390/educsci15091112>
- Hu, L., & Hemchua, S. (2023). Understanding the effect of professional learning community on EFL Teachers' intercultural teaching competence. *LRR*, 14(5), 245-283. <https://doi.org/https://doi.org/10.29252/LRR.14.5.10>
- Lap, T. Q., Tuong Vy, P. N., My Hanh, N. T., Tuan, L. C., & Hung, N. T. (2025). Toward the content language integrated learning (CLIL) shift: What are EFL teachers' understandings, practices, and needs? *Sage Open*, 15(3), 21582440251363336. <https://doi.org/10.1177/21582440251363336>
- Lee, T.-Y., Ho, Y.-C., & Chen, C.-H. (2023). Integrating Intercultural Communicative Competence Into an Online EFL Classroom: An Empirical Study of a Secondary School in Thailand. *Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education*, 8(1). <https://doi.org/10.1186/s40862-022-00174-1>
- Marzoughi, S., Ahmadi, H., & Khalaji, H. R. (2020). Presenting a Model for Promoting the Professional Competency among EFL Teachers: A Grounded Theory Approach. *iase-idje*, 3(4), 127-139. <https://doi.org/10.52547/ijes.3.4.127>
- Nurhidayat, E., Mujiyanto, J., Yuliasri, I., & Hartono, R. (2023). Technology integration and teachers' competency in the development of 21st-century learning in EFL classroom. *Journal of Namibian Studies*, 18(2), 342-349. <https://doi.org/10.11591/edulearn.v18i2.21069>
- Turlybekov, B., Seidaliyeva, G., Abiev, B., & Kazyhankyzy, L. (2024). *Development of professional-pedagogical competence in future English language teachers* International Journal of Innovative Research and Scientific Studies, <https://doi.org/10.53894/ijirss.v7i3.3009>
- Ulum, Ö. G. (2025). Syrian lives matter in an EFL speaking class: An interdisciplinary approach to language, culture, and social justice. *Teaching and Teacher Education*, 160, 105040. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2025.105040>

- Yaman, S., Can, E., & Cakir, O. (2023). The teacher competency and beliefs on how to improve language skills of students. *European Journal of English Language and Literature Studies*, 11(3), 1-15. https://www.researchgate.net/publication/376571432_The_Teacher_Compentency_and_Beliefs_on_How_to_Improve_Language_Skills_of_Students
- Yao, Y., & Zhu, X. (2024). Modeling Chinese high school EFL writers' language mindsets, goal orientations, and feedback-seeking behavior: the interaction effect between language mindsets and writing competence. *Reading and Writing*, 37, 539-561. <https://doi.org/10.1007/s11145-022-10339-6>
- Zhang, Y. (2017). A study on ESL teachers' intercultural communication competence. *English Language Teaching*, 10(11), 229-235. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1160969>